

Bibliaóra – 2024. június 25.

Előfóhász: „Előre megmondtam a jövendőt, és régen a még meg nem történeteket. Ezt mondom: Megvalósul tervem, mindent megteszek, ami nekem tetszik.” (Ézs 46,10) Ámen.

Ének: 134. zsoltár: „Úrnak szolgálai mindnyájan...”

Előíma: Egyedül csak Rád tekintünk, mindenható és kegyelmes Atyánk az Úr Jézus Krisztus nevében, Aki ma is engedelmességre tanítasz. Egyedül csak Rád szegezzük tekintetünket, hűséges Urunk, mert tudjuk, hogy a Te kegyelmed ott is felragyog, ahol homály és sötétség van. Te vagy a Tanító az életünkben, drága Megváltónk, és mindenhol, ahol jelen vagy, aktív szolgálatot végzel. Ma, elhoztuk Neked a szorongás és félelem gödreit, hogy megtölthesd azokat szilárd agyagoddal és fenntartás nélküli odaadást és segítséget nyújts. Megvalljuk Neked, hogy mi is készítjük utadat, Urunk, anélkül, hogy elragadna önteltségünk és büszkeségünk. Kérünk, cselekedj ma is, Igéd és Szentlelked által, Aki ma is így szól: „Az Úr irgalma örökkévaló.” Segíts, hogy biztosak lehessünk hitünkben. Életünk keresője és megtartó Ura, könyörgünk, határozd meg létünk és életünk pontos szabályait, és állíts szolgálatba a Te nagy üdvterved által, hogy úgy cselekedhessünk, ahogyan Te vezetsz bennünket. Te láthatatlan Isten vagy, de Jézus által közel jöttél, Átala alázatra tanítasz. Légy jelen az életünkben, kérünk, hogy megtartsuk menyből jövő igazságod, drága Igéd. Megváltónkért, kérünk. Á.

Ószövetségi alapige: Ezsdrás könyve 8. fejezet: *„Ezek a családfők és a származási jegyzékbe fölvevett férfiak jöttek velem Artahasztá király uralkodása alatt Babilóniából: Fineás fiai közül Gérsóm, Ítámár fiai közül Dániel, Dávid fiai közül Hattús, Sekanjá fia. Parós fiai közül Zekarjá és vele százötven, a származási jegyzékbe fölvevett férfi. Pahat-Móáb fiai közül Eljehóénaj, Zerahjá fia és vele kétszáz férfi. Sekanjá fiai közül Jahaziel fia és vele háromszáz férfi. Ádín fiai közül Ebed, Jónátán fia és vele ötven férfi. Élám fiai közül Jesajá, Ataljá fia és vele hetven férfi. Sefatjá fiai közül Zebadjá, Míkáél fia és vele nyolcvan férfi. Jóáb fiai közül Óbadjá, Jehiel fia és vele kétszáztizennyolc férfi. Selómít fiai közül Jószifjá fia és vele százhatvan férfi. Bébjaj fiai közül Zekarjá, Bébjaj fia és vele huszonnyolc férfi. Azgád fiai közül Jóhánán, Hakkátán fia és vele százötven férfi. Adónikám fiai közül az ifjabbak, akiknek nevei: Elifelet, Jeiel meg Semajá és velük hatvan férfi. Bigvaj fiai közül Útaj meg Zabbúd és vele hetven férfi. Összegyűjtöttem őket az Ahavába ömlő folyónál, és ott táboroztunk három napig. Szemügyre vettem a népet és a papokat, de a lévíták közül nem találtam ott senkit. Elküldtem azért Elíezer, Ariél, Semajá, Elnátán, Járíb, Elnátán, Nátán, Zekarjá és Mesullám családfőket, továbbá Jójáríb és Elnátán tanítókat, és odarendeltem őket egy Kászifjá nevű helyre Iddó főemberhez, miután szájukba*

adtam, hogy mit mondjanak Iddónak és szolgatársainak, a templomszolgáknak azon a Kászifjá nevű helyen, hogy szolgáltevéket hozhassanak Istenünk háza számára. Istenünk jóakarata által el is hoztak nekünk egy hozzáértő embert Mahlí utódai közül, aki Lévi fia, Izráel unokája volt; továbbá Sérébját fiaival és testvéreivel, összesen tizennyolcat meg Hasabját és vele Jesaját, Merári fiai közül, testvéreivel és fiaival, összesen húszat, a templomszolgák közül pedig, akiket még Dávid és a vezető emberek rendelték a lévíták szolgálatára, kétszázhusz templomszolgát; mindnyájuk neve föl van jegyezve. Ekkor böjtöt hirdettem ott az Ahavá-folyó mellett, hogy megalázzuk magunkat Istenünk előtt, és jó utat kérjünk tőle magunknak, hozzátartozóinknak és minden jószágunknak. Mert szégyelltem sereget és lovasokat kérni a királytól, hogy oltalmazzanak az ellenséggel szemben az úton, hiszen azt mondtuk a királynak: Istenünk ereje mindazoknak a javára van, akik őt keresik, de hatalma és haragja fordul mindazok ellen, akik őt elhagyják. Böjtöltünk tehát, és könyörögtünk ezért Istenünkhöz, ő pedig meghallgatott minket. Ezután kiválasztottam a papok vezetői közül tizenkettőt: Sérébját, Hasabját és még tíz szolgatársukat. Kimértem előttük az Istenünk házána felajánlott ezüstöt, aranyat és edényeket, amelyeket a király és tanácsosai, vezető emberei, valamint az egész ott élő Izráel ajánlott fel. Kimértem és átadtam nekik hatszázötven talentum ezüstöt, száz talentum értékű ezüstedényt és száz talentum aranyat, továbbá ezer dárik értékben húsz aranykelyhet és két szépen kifényesített rézedényt, amelyek olyan becsesek voltak, mint az arany. Majd ezt mondtam nekik: Ti az Úrnak vagytok szentelve, ezek az edények is szentek, ez az ezüst és arany őseitek Istenének, az Úrnak felajánlott önkéntes adomány. Vigyázzatok rá, és őrizzétek meg, amíg ki nem méritek a papok és a lévíták vezetői előtt meg Izráel családjainak a vezetői előtt Jeruzsálemben, az Úr háza kamráiban! Ekkor átvették a papok és lévíták a kimért ezüstöt, aranyat és az edényeket, hogy elszállítsák Jeruzsálembé, Istenünk házába. Ezután elindultunk az Ahavá-folyó mellől az első hónap tizenkettedik napján, hogy Jeruzsálembé menjünk. Istenünk ereje velünk volt, és megóvott bennünket az ellenségtől és az útonállóktól. Amikor megérkeztünk Jeruzsálembé, három napig pihentünk. A negyedik napon azután kimérték az ezüstöt, aranyat és az edényeket Istenünk házában, és átadták Merémót papnak, Úrijjá fiának. Vele volt Eleázár, Fineás fia is, meg ott volt velük a lévíták közül Józábád, Jésúa fia meg Nóadjá, Binnúj fia is. Mindent megszámláltak és megmértek, és mindjárt föl is jegyezték mindennek a súlyát. Amikor megérkeztek a fogságból a száműzöttek, égőáldozatot mutattak be Izráel Istenének: tizenkét bikát egész Izráelért, kilencvenhat kost, hetvenhét bárányt, tizenkét vétekáldozati bakot, mindezt égőáldozatul az Úrnak. És átadták a király rendelkezését a királyi kormányzóknak és a Folyamon túli helytartóknak. Ezek támogatták a népet és az Isten házáat."

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

1-14. vers: Minden névsor a Szentírásban arról tanúskodik, hogy Isten hűséges nemzedékről nemzedékre, főleg, hogyha a maradék névsorát, a hazaérkezettek névsorát olvassuk. Emberileg azonban minden névsor sántít, ez is. Ha összevetjük az Ezsdrás könyve 2. fejezetével, akkor látjuk, hogy a mai névsorunk a papi dinasztiákat helyezi az első helyre, majd csak úgy következik Dávid nemzetsége. A névsor 1.514 férfit számlál, tehát asszonyokkal és gyermekekkel együtt olyan 5.000 személy érkezett vissza Jeruzsálembe, illetve Júdába. Ezek közül pedig a papok hatalma a királyi tisztségviselőkkel szemben megnőtt. Mit láthatunk meg ezekből a névjegyzékekből: Először is azt, hogy Isten gondviselése határtalan. Minden név mögött az isteni történelem húzódik. Megbüntettelek, de haza is hoztalak. Megítéltelek, de kegyelmem örök. Másodszor van mire a jövőt alapozni. Nem tudom, hogy van-e még egyházunkban olyan gyülekezet, amely 5.000-es létszámot takar, de Isten hűségének a jele, hogy akár mennyien is voltunk, vagyunk és leszünk, az Úr maradékát képezzük. Így hát nem a választól névjegyzékén, a gyülekezet névjegyzékén van a hangsúly, hanem azon, hogy hittel és reménységgel tekintünk előre, mert akik itt vannak, azok felé hirdetni kell az Igét és szolgálni kell mindenkor. Harmadszor pedig minden közösség, a drága Főpap, Jézus kezében van. Minden hatalom mennyen és földön egyedül Neki adatott. A papok hatalma elvész, a Főpap hatalma örökkévaló. Jézus, a drága Főpap, Aki nem erővel és nem hatalommal, hanem Lelke erejével hat ott, ahol növekedés, gyarapodás és élet van.

15-20. vers: A névsorból azonban hiányoznak a szolgálatra rendelt lévíták. Ezsdrás tudja, hogy mindenkinek a szolgálata fontos és értékes. Mindenki a gyülekezetben más lelki adományokkal szolgál. A közösség számára úgy teljes, hogy ott vannak a lévíták. Nem tudjuk, hogy miért nincsenek a névsorban, de az tudjuk, hogy hiányuk a gyülekezetet szegényíti. A mi életünkben is így van. Nincs diakónus, nincs segítő, nincs ápoló, nincs családot, egyedülállót látogató. Kevés van belőlük. Kivesztek. Kihaltak. Nem szorgalmazzuk, hogy legyenek. Ezsdrás hozzáállását kellene meglátnunk és beépítenünk a közösségi életbe. 38 lévita érkezik haza az ő felszólítására és 220 templomszolgá. Milyen szép jele és pecsétje a megszólításnak. Van kivel szolgálni és ez öröm a papok számára is. Van kivel szolgálni? Van kit megszólítani? Van vagy nincs? Ezsdrás épp ezért bűnbánatot hirdet. Kéri az Úr vezetését. Böjtöt hirdet. Saját küldetéséről, saját szolgálatáról tesz bizonyosságot. Nem akar királyi kíséretet, nm akar királynak kijáró védelmet, Isten hűsége a legtöbb, amire épít. Jeruzsálembe úgy érkeznek, mint vándorok, tudják, hogy nincsen itt maradandó városuk, mert az eljövendőt várják. Isten hatalmába vetett erős bizalom és segítség. Isten népének ez lehet az egyedüli útja. A megszenteltek útja az Istenbe való kapaszkodás.

24-36. vers: Végül a szent templomi tárgyak szerepelnek itt. A templomból elhurcolt szent edények jelennek itt meg. Azok a dolgok, amelyek értékesek és nélkülözhetetlenek a templomi szertartásoknál. Fontos odafigyelni a szent edényekre. Meg van ma is a szimbólumoknak a helye. Nézzük csak meg az úrvacsorai terítőinket. A fehértől (karácsonykor, húsvétkor használatos és a diakóniai alkalmakon), a zöldön (böjti alkalmon), a piroson (pünkösdkor) és a sárgán (új kenyér) keresztül Isten megmutatja, hogy milyen színes az az egyház, amely egykor odafigyelt ünnepeire és azok megszentelésére. Minden tárgy szent, mert az Úr szentsége szenteli meg. Ami pedig szent, Istennek a tulajdona. Nem a miénk egy kehely sem, egy kancsó sem, egy kenyeres tálca sem, mert Isten arra rendelte, hogy a népe szolgálja és éltesse, de egyedül az Ő jelenlétével megszentelve. Milyen értékei vannak a te gyülekezetednek? Mi az, ami aranyban mérhető, még ha nem is arany? Mi az, ami aranyat ér, mert az egyedül Isten dicsőségét szolgálja? Isten népe jól élt Babilóniában és amikor hazaérkeznek, akkor bizony a romok hegyei fogadják őket, de van a kezükben valami, amiért érdemes építkezni, mindaz, ami Isten dicsőségét szolgálja tárgyokban, szent edényekben, az aranyat ér. Két dolog pedig aranyat ért a szemükben annak ellenére, hogy nem aranyból készült. Ezek a templom oszlopai voltak. Mindennél értékesebbnek tartották őket. Isten egyházának oszlopa Krisztus műve. Ő cselekedett. Ő a szegletkő. Az Ő szava zsinórmérték. Erő és a hit bátorsága, hogyan tekintünk saját Istentől nyert értékeinkre. Krisztus a Fő, Őt kövessünk, mert nem aranyon és ezüstön váltattunk meg, hanem az Ő drága vére által. Végül a hazaindulás pontos időpontja is ott szerepel az Igében. Négy hónapig tartott az út. Hazaérkezve pedig ott vannak az Úr előtt. Áldozatot mutatnak be. Tisztátalan földön és tisztátalan helyen nem áldozhattak, de itthon meg kell köszönni a megtartó Istennek a szolgálatát. Első a bűnért való áldozat, második pedig a hálaáldozat. Jézus mindkettőt eltörölte és egyben betöltötte, mert Ő a drága Főpap. Áldozata teljes és egész. Nincs szükség másra. Egyszeri és tökéletes. Építeni csak arra lehet, amit Krisztus értünk tett. Szabadítása mindenre elegendő.

Ének: 222. dicséret 1. verse: „Ó, mennyeknek fényessége...”

Újszövetségi alapige: Máté evangéliuma 3. rész, 13-17. versei: *„Akkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy keresztelje meg őt. János azonban megpróbálta visszatartani őt: Nekem volna szükségem arra, hogy megkeresztelj, és te jössz hozzám? Jézus ezt válaszolta: Engedj most, mert így illik minden igazságot betölteniünk. Akkor engedett neki. Amikor pedig Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, megnyílt az ég, és látta, hogy Isten Lelke mint egy galamb aláereszkedik, és őreá száll. És íme, hang hallatszott a mennyből: Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.”*

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

13-14. vers: Jézus Keresztelő Jánoshoz jön. Máté evangélista a nyitómondattal aláhúzza Isten akaratát, ami a történet végén csúcsosodik ki. Jézus az Atyának való engedelmességével felsorakozik a bűnös emberek közé, mert Isten akarata a legfontosabb. Jézus érted és értem ott állt a sorban, ahol te és én is: *„mert halálra adta életét és a bűnözők közé számították.”* (Ézs 53,12) Cselekedete vezessen bennünket aláatra és arra a bűnbánatra, amelyet Keresztelő János népe megkapott. Jézusnak nem volt oka Isten bocsánatát kérni az életéért, mégis megteszi önző, beképzelt és engedetlen emberekért, tehát értünk. A bűnnel teli emberiség helyett cselekszik, amely tisztátalanságában biztonságosan érzi magát. Ez vezeti Jánoshoz, végül a Golgota keresztféjére is. János ez ellen teljesen fellép. Keresztelő János vonakodása az istenfélelem megnyilvánulása, alázat és tisztelet, mert Jézus az erősebb és a nagyobb: *„Én vízzel keresztellek titeket, hogy megtérjete, de aki utánam jön, erősebb nálam, arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket (Mt 3,11).”* Jézus azonban a Jordánhoz közeledik. Ott van. Nem jött még el az Ő ideje, és a börtönben már János is kételkedik: *„Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk (Mt 11,3)?”* Jézus személyének alázata zavarba ejt bennünket is. Rendkívüli erő, amely tud nemet mondani az emberi bűnre, de elfogadja a bűnöst tanítványának. Hogyan kell és lehet Jézus aláatára építünk? Olyanok vagyunk, mint Keresztelő János. Van idő, amikor minden rendben megy és van idő, amikor megrekedünk az elménkben, de számítunk Isten akaratára. Jézus ugyanúgy jött a világra, mint mi, de Isten szándéka halálával más volt. Ne kételkedjünk Isten fordított beavatkozásában. Jézusban felajánlott üdvösségünk ma is megáll és érvényes.

15. vers: Jézus szavai arra irányulnak, hogy biztosítsák Jánost arról, hogy Isten „mostja” nincs mindig összhangban a múlt idővel. Isten kezdete éppen akkor ott és most van. Itt előtted, János és most. Minden a Jordánnál kezdődik. Ahol az Ő választott népe belépett az ígéret földjére. Jézus rendkívüli kezes és lesz népe számára, hogy belépjen a mennyek országába. Isten országa most kezdődik el. Ez az Úr cselekedete, amelyről Jézus először fog szólni az evangéliumban Máté szerint. Mindennek megvan a maga ideje és jelentése. Most. Mint az etióp kincstárnok életében, aki miután felismerte Jézust, megkérdezi Fülöptől, a jó hír tolmácsolójától: *„Íme, itt a víz! Mi akadály a annak, hogy megkeresztelkedjem?”* (ApCsel 8,36) Most. Íme. Isten üdvözítő tervének kezdete mindenki számára személyes és mindenki számára fel van kínálva. Nyíltan gondoljuk át kereszteléseinket és megkeresztelkedésünket is. Annak a Krisztusnak az ünnep volt, Aki elfogadja gyermekeinket, karjába veszi őket és gondoskodik róluk? Megkeresztelkedett babáink élete tanúskodik a szülők kegyelmi állapotáról? Vajon most- ezzel a fejjel, ezzel az értelemmel megkeresztelkednénk? Ez volt a kezdet, Ővele? Krisztussal való közös életünk kezdetét be tudjuk határolni?

Legyünk nagyon őszinték! Mindenki ma azt kérdezi: „Mi a tisztességes?” Egyedül az, amit Jézus tett értünk, helyettünk és miattunk. Ami igazságtalanság a mi szemünkben, az csak Istennek és bűneink bocsánatában látható. Jézus az út, az igazság és az élet. (ld. Jn 14,6)

16-17. vers: Jézus kijött a vízből, és feltárult személyének titka. Isten titka feltárja azt itt és most. Jézus Isten Fia. Jézus a Szentlélek által felkent Messiás, akire a próféták is mutattak. (lásd Ézs 42,1, Ézsaiás 61,1) *„Ez az én szolgám, akit támogatok, az én választottam, akiben gyönyörködöm. Lelkimmel ajándékoztam meg, törvényt hirdet a népeknek (Ézs 42,1).”* *„Uramnak, az Úrnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az Úr. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, bekötözöm a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek (Ézs 61,1).”* Jézus felkenetésének az aktusa ez. Jézus nem a félelemmel teli tanítványokhoz hasonló, akiknek a szél zúgására és a tüzes lángnyelvek leereszkedésére volt szükség. (ld. ApCsel 2,2) A Szentlélek áldó jelenléte, mint a galamb szelídsége, teljes bizonyítéka a kiválasztásának, elhívásának és az engedelmes szolgálatra való beállításának. A Szentlélek jelenléte a biztosíték a következőkről: *„Így lesz, és Ő az egész világ Felkent Krisztusa.”* Az Ószövetségben háromszor találkozunk közvetlenül Isten kijelentésével. Ő nyíltan szólt a Sínai-hegynél (II Mózes 19,19; VMózes 4,12), a találkozás sátrában (IV Mózes 7,89), és a templomban (Ézs 6,8; Ez 1,28). Az Újszövetségben Isten közvetlen beszédét csak itt rögzítik és a megdicsőülés hegyén. (Mt 17,5) A közvetlen beszéd mindent elárul. Ez az egyetlen és egyedülálló Fiú. Isten kegyelme Őt küldte hozzánk. Isten kijelenti, hogy Jézus a mi Megváltónk és Messiásunk. Az Ő szeretett Fia a te személyes Megváltód? Isten a közvetlen beszédével az életedben át akarja törni az összes akadályt és el akar minden kételyt oszlatni Jézus személyét illetően. Benne, a szeretett Fiúban Te is az Úr szeretett gyermeke vagy. Az egyedülálló és szeretett Fiú valóban meg tud menteni téged és engem és az Ő igazságával bevonni Isten országába. Hiszed-e ezt, drága testvérem? Belül, szíved mélyén ma is hallod a mennyei Atya hangját?

Utóima: Imádkozzunk lelki látásért és ajándékokért, hogy az Isten előtti bizonyágtevésünk ne legyen csak fecsegés és meddő beszéd, hanem az Istennek ereje minden ember számára.

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözlünk (Róm 10,10).” Ámen.

Ének: 431. dicséret: „Úr Isten, kérünk tégedet: Keresztelj és moss meg minket...”